

אֲזֹרְיִתָּא כֵּלָא, וְכֹל בְּרָכָאָן מִימִינָא, דָאָחִיד בָּהּ פְּהָן. וּבְגִין דָא כֶּל חֶרֶם צָרִיךְ לְמִיחַב לֵיהּ לְכַהְנָא, דָאִיהוּ אֲכִיל לֵיהּ בְּגֻרוֹרָא, וְשַׁצִּי לֵיהּ מַעַלְמָא, וְשַׁבִּיךְ אִישָּׂא מַשְׁמָאָלָא בִּימִינָא, דָאִיהוּ מִיאָ, וּבֵיהּ (אסתר ז) וְחַמְתַּה הַמְּלָךְ שְׁכָבָה.

פְּקִידָא בְּתֵרָדָא לְהַפְּרִישׁ תְּרוֹמָה גְּדוֹלָה, וְאוֹקְמוֹתָה תְּרֵי מִמְּאָה, מַאי תְּרוֹמָה. רְבָנָן דְּמִתִּיבְתָּא, הָאִי תְּרוֹמָה דְּצָרִיכִין לְאַפְּרִשָּׁא תְּרֵי מִמְּאָה, בְּסֶתֶרֶי תֹּרֶה מַאי נִיהּוּ. מִאן דְּבָעֵי לְמַטָּעַם, אֵי הוּא זֶר יוּמָת וְהִינֵּנוּ אֵל זֶר סְמָאָלֶל. דְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הִיא אָמֵר (שמות כח) וַיַּקְחוּ לֵי תְּרוֹמָה, תְּרֵי מִמְּאָה, לִיחְדָּא לֵיהּ תְּרֵין וּמִגְּנִין בִּיוֹמָא, דְּהִינֵּנוּ תְּרֵי מִמְּאָה, בַּתְּשַׁעַה וְאֶרֶבֶעִים אַתְּזָוָן דְּשָׁמָע וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבָוד מַלְכֹותוּ לְעוֹלָם וְעַד דְּעֶרֶבֶית, וּבַתְּשַׁעַה וְאֶרֶבֶעִים אַתְּזָוָן דְּשָׁחַרִית, חֲסִירֵין תְּרֵין מִמְּאָה, אַינְנוּ שְׁבִינְתָּא עַלְאתָה, וְתַּפְאָתָה, בְּתְּרוּוִיְהוּ צָרִיךְ לִיחְדָּא לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַמְּהָ דְּתְּרוּוִיְהוּ. מִדָּה דְּתְּרוּוִיְהוּ. מַאָה בָּאָמָה. אַמְּהָ בָּאָתָוָי מַאָה אִידָּה וְאִידָּה בְּהַפְּנִיקָה אַתְּזָוָן, הָא"ם.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ (שכ"ה) וַיַּקְחוּ לֵי תְּרוֹמָה, תְּרֵי (שניט) מִמְּאָה, לִיחְדוּ וְכֹל הַבְּרִכּוֹת מִימִין, שָׁבָה אֲחָוָה הַפְּנִיקָה. וּמְשׁוּם זֶה בְּלֵב תְּרֵם צָרִיךְ לְתִתְהַלֵּךְ לְפָהָן, שָׁהָוָא אָכְלָא אוֹתָהּ בָּאָשׁ וּמְשִׁמְיד אוֹתָהּ מַהְנוּלָם, וּשְׁוֹכְבַת הָאָשׁ מַשְׁמָאָל בִּימִין, שָׁהָוָא מִים, וּבָנוּ (אסתר ז) וְחַמְתַּה הַמְּלָךְ שְׁכָבָה.

מִצְוָה אַחֲרָיו – לְהַפְּרִישׁ תְּרוֹמָה גְּדוֹלָה, וּפְרִשְׁוֹתָה שְׁנִים מִמְּאָה. מַה זֶה תְּרוֹמָה? תְּכִמי הַיִשְׁכָּבָה, הַתְּרוֹמָה הוּא שְׁצָרִיכִים לְהַפְּרִישׁ שְׁנִים מִמְּאָה, בְּסֶתֶרֶי תֹּרֶה מַיְהָם? מַי שְׁרוֹצָה לְטָעַם – אֵם הוּא זֶר, יוּמָת. וְהִינֵּנוּ אֵל זֶר, סְמָאָל. שְׁחַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָמֵר (שמות

בְּהַפְּנִיקָה אָתָוִות הָא"ם.

וְעוֹד (במדבר טז) וְהִיא בְּאֲכָלָכֶם מְלָחֶם הָאָרֶץ תְּרוֹמָה לְיִי,
תְּרִימָה, בְּנוֹן (חבקוק ג) רֹום יְדִיחּוֹ נְשָׂא, וְאַינְזָן עַשֶּׂר אַצְבָּעָן,
הַסְּלִיקָן דְּלַחְזָן לְעַשֶּׂר סְפִירָן, דְּאַינְזָן יוֹד הַא וְאַזְוֹ הַא, הַסְּלִיקָן
מַה. וּבְאַתְּזָן דְּאַלְפָא בִּיתָא, מַה סְלִיק מָאָה, יִם הַזָּ. וְהָאִי אִיחּוֹ
דְּאַזְקָמוֹה רְבָנָן מָאִיר מְתִגְנִיתַין, (דברים י) וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה יִי
אֱלֹהִיךְ שׂוֹאֵל מַעַפְךָ, וְאָמְרָה, אֶל תְּקָרֵי מַה אֶלְאָ מָאָה, לְקַבֵּל מָאָה
בְּרָכָן דְּמַחְיִיב בָּר נְשׁ לְבָרְכָא לְמָאִירָה בְּכָל יוֹמָא, וְהָאִי אִיחּוֹ
דְּצָרִיךְ בָּר נְשׁ לְמַטָּעָם בְּכָל יוֹמָא לְמָאִירָה, וּבְגִין דָא וַיְקַחַן לִ
תְּרוֹמָה.

וּבָמָה תְּרוּמֹת אַינְזָן, אֵית תְּרוֹמָה מְדֹאָרִיִּיתָא, תֹּרָה מַ. וְהָאִי
אִיחּוֹ תְּרוֹמָה, תֹּרָה דְּאַתִּיהִיבָת בְּאַרְבָּעִים יוֹם. וְאִי
תִּימְרָזָן דְּאַכְילָנָא מַגָּה, הָא בְּתִיב (שמות לד) וְיִהֵי מְשָׁה בְּהָר אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה לְחַם לֹא אֶכְל וּמִים לֹא שָׁתָה. נְטִירָת הָוּה עַד
הַשְּׁתָא הָאִי תְּרוֹמָה לְקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא. וּבְיַזְוֹן דְּמַלְכָא לֹא אֶכְל,
אַיךְ אֶכְלַיְן עַבְדִּי, דְּהָא לְבָתָר דְּאָמֵר (שיר השירים ח) אַרְיתִי מַוְרִי עַם
בְּשָׁמֵי, לְבָתָר אֶכְלַוּ רְעִים, יִכְלַוּ עַבְדוֹי.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

לִי תְּרוֹמָה.

וּבָמָה תְּרוּמֹת הַזָּ? יִשׁ תְּרוֹמָה מְהַתּוֹרָה,
תֹּרָה מַ. וְוּהִי תְּרוֹמָה, תֹּרָה שְׁנַתְּנָה
בְּאַרְבָּעִים יוֹם. וְאָם תָּאמְרוּ שְׁאַכְלָתִי מַפְנָה,
הַנְּרִי בְּתוּב (שמות כד) וַיְהִי מְשָׁה בְּהָר אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה. (שמות לד) לְחַם לֹא אֶכְל
וּמִים לֹא שָׁתָה. שְׁמֹרָה הַיִתָה תְּרוֹמָה זוֹ עַד
כְּעַת לְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא. וּבְיַזְוֹן שְׁהַמְלֵךְ לֹא
אֶכְל, אַיךְ אֶכְלַוּ הַעֲבָדִים? שָׁהָרִי לְאַחֲר
שָׁאָמֵר (שיר השירים ח) אַרְיתִי מַוְרִי עַם בְּשָׁמֵי,
אַחֲר בָּךְ - אֶכְלַוּ רְעִים, יִכְלַוּ עַבְדוֹי.

וְעוֹד, (במדבר טז) וְהִיא בְּאֲכָלָכֶם מְלָחֶם הָאָרֶץ
תְּרִימָה תְּרוֹמָה לְהָ. תְּרִימָה, בְּמוֹ (חבקוק ג) רֹום
יְדִיחּוֹ נְשָׂא. וְאַוְתָן עַשֶּׂר אַצְבָּעָן שְׁעַלְיָתָם
לְעַשֶּׂר סְפִירָת, שְׁהָן יוֹד הַא וְאַזְוֹ הַא,
שְׁעֻולִים מַה. וּבְאוֹתִיות אַלְפָא בִּיתָא, מַה
עֹלָה מַאָה, יִם הַז. וּזְהַו שְׁפָרְשָׁוָה רְבּוֹתִינוּ
בְּעַלְיָה הַמְשָׁנָה, (דברים י) וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה הִ
אֱלֹהִיךְ שָׁאל מַעַפְךָ. וְאָמְרָה, אֶל תְּקָרֵי מַה
אֶלְאָ מָאָה, בְּנֵגֶד מָאָה בְּרָכּוֹת שְׁמַחְיָב אָדָם
לְבָרָךְ אֶת רְבּוֹנוֹ בְּכָל יוֹם, וּזְהַו שְׁאַרְיךְ אָדָם
לְהַטְּעִים בְּכָל יוֹם לְרְבּוֹנוֹ, וּמְשׁוּם זֶה וַיְקַחַן

בְּקוֹדֶא בַּתָּר דָא לְהִפְרִיש (נ"י לו' תְּרוּמָת מְעֻשֵר וְאֵיתָ) (נ"א תְּרוּמוֹת)
מְעֻשֵר לְלוֹי, וְאֵיתָ שְׁבִינָתָא מְסֻטָר דִימִינָא דָאִידָו חָסֶר,
תְּרוּמָה גְדוֹלָה לְפָהָן. מְסֻטָרָא דְשְׁמָאָלָא, דָאִיהו גְבוֹרָה, תְּרוּמָת
מְעֻשֵר לְלוֹי, דָאֵיתָ שְׁבִינָתָא.

י' ז' י' ו' א' ה' י' ש' ל' ש' ע' ש' ר' ג' נ' י' ל' פ' ר' מ' פ' ט' ר' ד' ה' ה' י' א' ת' מ' ר'
ב' י' ה' י' (יחזקאל א') ו' פ' ג' י' ש' ז' ר' מ' ה' ש' מ' א' ל' ו' ד' א' ג' ב' ו' ר'ה. ו' ע' ש' ר' ז' נ'
ל' ב' ב' ש', ו' ד' א' י' ז' ד' ה' א' ו' א' ז' ה' א' (נ' א' י' ז' ד' ה' י' ו' א' ה' י'), ד' ס' ל' י' ק' ל' ע' ש'
א' ת' ז' נ', ה' א' ע' ש' ר' ז'. ו' ע' ש' ר' ל' מ' ה' ו' מ' ה' ל' פ' א'.

אָבֶל שֶׁלֶשׁ עֲשָׂר זְנוּגִים י' י', (נ"א רָא יוֹד הַי וְאוֹז הַי) וּסְלָקִין (ס"א ל' ו' י') לֵל', וּעָשָׂר סְפִירָן בְּהַזּוֹן, סְלָקִין שֶׁלֶשׁ וְאֶרֶבֻּעִים בְּיִצְחָם וּכְלָא יוֹד, חֹמֶשׁ בְּיִצְחָה, וְתוֹסֶפֶת מִצְדָּה, וְהַכִּי מַעֲשָׂר, דָּאִיהָו בְּקִוְידָא לְהַפְּרִישׁ יִשְׂרָאֵל מַעֲשָׂר, מִסְטָרָא דָאַת י', מַעֲשָׂר מִן הַמַּעֲשָׂר, חֶד מִחְמֶשׁ מִסְטָרָא דָאַת ה'. בֶּל עֲשָׂוִין דָאַת י', וְאֵיהָי שְׁבִינְתָּא חֶד מַעֲשָׂר סְפִירָן. א' מִחְמֶשׁ, אִיהָו מִסְטָרָא רְתָפָאָרָת, דָאִיהָו חַמְשָׁה מִפְּתָר. וּכְד תְּחַשּׁוּב מִמְּלֻכּוֹת עד תְּפָאָרָת, תְּשִׁבְחָה תְּפָאָרָת חַמְשָׁה מִתְּפָאָרָת לְעַילָא. וְשְׁבִינְתָּא חַמְשָׁה לְנַבְּיָה.

לשון הקודש

מִצְוָה אחר זו – **לְהַפְרִישׁ** (לו' תרומות מעשר והאי) (**תְּרוּמוֹת**) מעשר לילוי, והוא **שְׁבִינָה** מצד ימין, **שְׁחוֹא** חסיד. **תְּרוּמָה** גדולה לפהן, מצד שמאל, שהוא נבורה. **תְּרוּמָת** מעשר לילוי, שהוא שיבינה.

י"ד ה"א וְא"ו ה"י. (במודבר כה) **שֶׁלְשָׁה עֲשָׂרְנִים** **לְפָרָר**, מצד אורתו שנאמר בו, (חויקל א) ובני שור מהשמאל, וו' נבורה. **עֵשֶׂרְזָן** ל'כ'ש, וו' י' י' ז' ה' א' וְא' ו' ה' א' י' ז' ה' ז' ז' ה' ש' עול'ה לעשר ספרות, עשרון זה, ועשר למ"ה, ומ"ה למאה.

אבל שלשה עשרנים י' י' י', (זה י' עד ה' ו'אי ה')

ומסתרא אחרא איה שני עשרונים לאיל, וככלילת יי' הכהפ' ב שקל הקדרש, עשרה עשרה יי' ה' ה, לאיל דא ו', הדיהו שקל הקדרש, והאי איהו עשרה עשרה הפה ב שקל הקדרש. ועוד, שני עשרונים, יי' מנ וויאר. לאיל ו' מנ וויאר. וכלא א', לעילא, יי' לחתא, ו' באמציעיתא. ועוד שלשה עשרונים אינון יי' יי'.

פקודא בתר דא, להפריש תודה. ורבנן מארי מותניין אוקמו, דתודה עשרים עשרונים, ומתרלגיין עשרה עשרונין לחמץ, ועשרה למץ. ומעשרה של מצה, עושים שלשים מצות. ומעשרה של חמץ, עושים עשרה חלות. ורא איהו סלת חלות מצות בלוות בשמן. מי' עשרונים, דאיןון יוד' ה' ואוי ה', הו עבדין שלשים מצות, דאיןון יי' יי'. הא שמא, ומגין איהו לימינא, וויגין איהו לשמאלא, וויגין באמציעיתא. רחמי מכל סטרא, לימיניה ולשמאלייה.

וויגין יי' לימינא, אין פוחתין ביה מעשרה מלכיות. ולויגין יי' לשמאלא, אין פוחתין ביה מעשרה שופרות. ולויגין יי' באמציעיתא, אין פוחתין ביה מי' וברונות.

(דף קע"ט ע"ב) **באמצעיתא, אין פוחתין ביה מי' וברונות.**

לשון הקודש ומצד אחר היא שני עשרונים לאיל, וכוללת יי' הכהפ' ב שקל הקדרש, עשרה עשרה יי' ה' ה. לאיל - זה ו', שהוא שקל הקדרש, והוא נמדד בשרה עשרה הפה ב שקל הקדרש. ועוד שני עשרונים - יי' מנ (באשתה) וויאר. לאיל - ו' מנ וויאר. והכל א', יוד' למללה, יי' למטה, ו' באמציע. ועוד שלשה עשרים - הם יי' יי'. מאנזה אחר זו - להפריש תודה. ורבונינו בעלי המשנה פרשו שתודה עשרה עשרונים, ומתרלקים עשרה עשרונים לחמץ, ועשרה למץ. ומעשרה של מצה עושים

ולפעמים עשרה לימין, אין פוחתין בו מעשר מלכיות. ולפעמים יוד' לשמאלא, אין פוחתין בו מעשרה שופרות. ולפעמים יוד' באמציע, אין פוחתין בו מעשרה וברונות.

עַל פִּי יְיָ יְחִנּוּ וְעַל פִּי יְיָ יִסְעוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְיָ שְׁמָרוֹ. (במדבר ט) **דְּכָל**
"אֵית לְהָ אַרְבָּע אֲנָפִין, תְּלַת חִיוֹן אַיִנָּן, לְקַבֵּל תְּלַת יְזִידִין,
וְאַרְבָּע אֲנָפִין לְכָל חִיה, לְקַבֵּל אַרְבָּע אֲנָפִין (ס"א אַתְּוֹן דִּיחָוֹת) הַיְהּוֹת, עַל
פִּי יְיָ יְחִנּוּ וְיִסְעוּ.

שְׁמָרוֹ, דָא **שְׁכִינַתָּא,** דְגַטְרָא **לְאַיִנוֹן דְשָׁמְרִי שְׁבָתוֹת וִימִים**
טוֹבִים, דְבָגִין כֵךְ **לֹא זוּה שְׁכִינָה מִישָׁרָאֵל בְּכָל שְׁבָתוֹת**
וִימִים טּוֹבִים, וְאַפְּלִלוּ **בְּשְׁבָתוֹת** (ס"א בְּיוּמוֹ) **דְחַל,** **אֶלָּא דָאִיהִי סְגָרָת**
וּמְסֻגָּרָת בְּהַזּוֹן.

וּבְכָל צְלָוָתָא, אַיִיהִי **עוֹלָה לִיהָוֹת,** **עַד דְמַטָּאת לְמַרְכְּבַתָּא** (רְחוּיוֹן)
דְאַבָּהָן עַלְאַיִן, **דְאַיִנוֹן:** **גָּדוֹלָה,** **גָּבוֹרָה,** **תְּפָאָרָת,** **דָאִית**
לְהַזּוֹן תְּרִיסָר אֲנָפִין, **לְקַבֵּל תְּרִיסָר שְׁבָטִין.** **וּכְפּוֹם דָאִיהִי אַוְלִיפָת**
זְכָות, **עַל אַלְיִין מָאֵרִי צְלָוָתִין,** **וּמָאֵרִי זְכוּזִין,** **בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא**
דְאָזְרִיאִיתָא, **הַכִּי יְחִנּוּ עַל זְכוּזֵן הַלְּהַזּוֹן וּבָנָן יִסְעוּ לְגַבְּיִהְוֹן.** **וְהַכִּי נְחַתָּא**
שְׁמִירָה לְגַבְּיִהְוֹן.

אַיִנוֹן דְעַבְדִּין זְכוּזֵן עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם, **נְחִית קְרָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא**
בְּמַרְכְּבַתִּיהִי דְעַבְדָה, **וּבְאַרְבָּע שׂוֹמְרִין דִילִיהִת,** **וּמְאָן דְעַבְדִּיד**
זְכוּזֵן שְׁלָא עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם, **נְחִית עַלְיִיהִו בְּמַרְכְּבַתָּא דִילִיהִת.**

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

עַל פִּי הַיְהּוֹן וְעַל פִּי הַיִסְעוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת
הַשְּׁמָרִי (במדבר ט). **שְׁלָכָל יְיָ יִשְׁאָרְבָּעָה פְּנִים,**
שְׁלַשׁ חִיוֹת הַן בְּגַנְגָד שְׁלַשׁ יוֹדִין, **וְאַרְבָּעָה**
פְּנִים לְכָל חִיה בְּגַנְגָד אַרְבָּעָה פְּנִים (אותוּיוֹת) **שְׁלַ**
יְהּוֹדָה, **עַל פִּי הַיְהּוֹן וְיִסְעוּ.**

שְׁמָרוֹ – **זוּ** **הַשְּׁכִינָה שְׁשׁוֹמְרָת** **לְאוֹתָם**
שְׁשׁוֹמְרִים שְׁבָתוֹת וִימִים טּוֹבִים, **שְׁבָגָלָל זֶה**
לֹא זוּה שְׁכִינָה מִישָׁרָאֵל בְּכָל שְׁבָתוֹת וִימִים
טוֹבִים, **וְאַפְּלִלוּ בְּשְׁבָתוֹת** (פְּמַטָּה) **הַחַל,** **אֶלָּא**
שְׁהָיָה סּוֹנְרָת וּמְסֻגָּרָת בָּהֶם.

וּבְכָל תְּפִלָּה הִיא עוֹלָה לְקַבֵּל פָּרָם, **יוֹרֵד עַלְיָהָם**
שְׁלָא עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם, **יוֹרֵד עַלְיָהָם**

ולרשיעיא נהית עליהו בעובדיהו, באינזון שדין ומיוקין ומלאכי חבלה במרכבה דלהzon, לאתרפרא מגהzon. (ס"א וכןון שלא על מנת לקבל פרם גראשו בריך הוא נהית עליויה במרכבה דיליה ובר' חיון דיליה. ומאן דעביד זיוון על מנת לקבל פרם נהית עליויה במרכבה דעבד מטטרוין ובר' שומרין דיליה. ולרשיעיא נהית עליויה בעובדיהו, באינזון שדין ומיוקין ומלאכי חבלה עזון ומשחית אפ' וחיפה במרכבה דלהzon, לאתרפרא מגהzon) פתרחו מארי מתניתין ואמרי. ורקאי הבי הויא, ובאה חולקך רעיא מהימנא. ברוך יי לעולם אמרן ואמן אמרן ואמן. ימלוך יי לעולם אמרן ואמן

פָּרִשְׁתּוֹת חֲקַת

וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר (במדבר י"ט) זאת חקמת התורה אשר צוה יי לאמר ונ"ז. רבינו יוסף פתח, (דברים ז) זו זאת התורה אשר שם משה לפניו בני ישראל. תא חזי, מלין דאוריתא קדישין אינזון, עלאין אינזון, מתקין אינזון. במא דכתיב, (תהלים יט) הנחמדים מזחה ומצו רב ומתקים מדבש ונ"ז. מאן דאשׂתדל באוריתא, באלו קאים כל יומא על טורא

לשון הקידוש

במרכבהו, ועל הרשעים יורד עליהם במעשיהם באותם שדים ומיוקים ומלאכי חבלה במרכבהם לדפרק מוחב. (קיוט שלא על דעתו של פרם, התקירוש ברוך הוא יורד עליהם במרכבהו ובארבע החיוות שלו. וכי שעשרה ו่ายות על מנת לקבל פרם, יורד עליהם במרכבה של העבד מטטרוין ובארבעה השומרים שלו. ולרשעים יורד עליהם במעשיהם, באותם שדים ומוקים ומלאכי חבלה עזון ומשחית אפ' וחיפה במרכבה שלהם להפרק מוחם) פתרחו בעלי המשנה ואמרי, ורקאי חלקה רועה ואמרי, ורקאי זה זה.

פָּרִשְׁתּוֹת חֲקַת

וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקמת התורה אשר צוה ה' לאמר ונ"ז. רבינו יוסף פתח, (דברים ז) זו זאת התורה אשר שם משה לפניו בני ישראל. בא וראה, דברי התורה הם קדושים, הם עליונים, הם מתקים, כמו שבתוב (תהלים ט) הנחמדים

במרכבהו, ועל הרשעים יורד עליהם במעשיהם באותם שדים ומיוקים ומלאכי חבלה במרכבהם לדפרק מוחב. (קיוט שלא על דעתו של פרם, התקירוש ברוך הוא יורד עליהם במרכבהו ובארבע החיוות שלו. וכי שעשרה ו่ายות על מנת לקבל פרם, יורד עליהם במרכבה של העבד מטטרוין ובארבעה השומרים שלו. ולרשעים יורד עליהם במעשיהם, באותם שדים ומוקים ומלאכי חבלה עזון ומשחית אפ' וחיפה במרכבה שלהם להפרק מוחם) פתרחו בעלי המשנה ואמרי, ורקאי חלקה רועה ואמרי, ורקאי זה זה.

דָּבְרַי נִיּוֹתִים וְקַבְּלָה אֲוֹרִיִּתָּא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (דברים כז) **הַיּוֹם הַזֶּה גָּהִית לְעֵם.** וְהָא אַיְקָמוּתָה חַבְרִיאָא.

כְּתִיב הַבָּא זֶאת חֲקַת הַתּוֹרָה, וּכְתִיב זֶאת חַתּוֹרָה,
מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלָּא רָזָא עַלְּאָה הָוּא,
וְהָכִי אֹולֵפְנָא, זֶאת חַתּוֹרָה: לְאַחֲזָה כָּלָא בִּיחֹזָה
חָדָה, וְלֹא בָּלָא בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל בְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הָוּא,
לְאַשְׁתְּבַחָא כָּלָא חָדָה. בְּגִינִּי כֵּךְ זֶאת חַתּוֹרָה. אַמְּאי
תוֹסֶף תְּזִזְזָת וְאַזְזָת. אֶלָּא הָא אַתְּמָר, לְאַחֲזָה דְכָלָא חָדָה,
בָּלָא פְּרוֹזָה. זֶאת: כָּלָל וּפְרַט כְּחָדָה, דָבָר וְנוֹקָבָא.
וּבְגִינִּין כֵּךְ זֶאת חַתּוֹרָה וְדָאֵי. אֶבְלָל זֶאת בָּלָא תְּזִזְזָת
וְאַזְזָת, חֲקַת הַתּוֹרָה וְדָאֵי, וְלֹא חַתּוֹרָה, דִינָא
דָּאֲרִיִּתָּא, גּוֹרָה **דָּאֲרִיִּתָּא.**

תָּא חֻזִּי, (במדבר ח) **זֶאת אָשָׁר לְלוּיִם,** וְלֹא זֶאת. **דָהָא**
מִסְטָרָא דִדְינָא (קשייא) **קָא אַתִּין,** וְלֹא **מִסְטָרָא**

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

מִזְחָב וּמִפּוֹ רַב וּמִתּוֹקִים מִדְבָּשׁ וְגוּ. מִי
בְּקוֹדוֹשׁ-בְּרוֹךְ-הָוּא, לְהַמְצִיא חַבֵּל אֶחָד.
בְּגַלְלָה זֶה זֶאת חַתּוֹרָה. לִמְהַתּוֹסֶף וְאַזְזָת?
אֶלָּא זֶה נִאמֵּר לְהַקְוֹת שְׁהָבֵל אֶחָד, לְלֹא
פְּרוֹד. זֶאת – כָּלָל וּפְרַט פְּאַחַד, זָכָר וּנְקָבָה.
וּמְשׁוּום זֶה זֶאת חַתּוֹרָה וְדָאֵי. אֶבְלָל זֶאת בָּלָא
תוֹסֶף וְאַזְזָת, חֲקַת הַתּוֹרָה וְדָאֵי, וְלֹא חַתּוֹרָה,
הַיּוֹם חֲקַת הַתּוֹרָה, גּוֹרָה חַתּוֹרָה.
בָּא וּרְאָה, (במדבר ח) **זֶאת אָשָׁר לְלוּיִם,** וְלֹא

דרכמי. אמר רבי יהודה, והא כתיב (במדבר ז) זוֹאת עַשׂוּ לְהֶם וְחִזֵּן. ודא בלייזאי אתמר, זאת אמרת זאת ולא זאת. אמר ליה, ודאי הָכִי הוּא, וקרא מובה, מאן דאחד סמָא דמוֹתָא, אי לא יערב ביה סמָא דתְּחִין, הא ודאי ימות. ועל דא, זוֹאת עַשׂוּ לְהֶם וְחִזֵּן, ולא ימוֹתוּ, בגין דסָמָא דתְּחִין מעָרֵב בחדיה, זוֹאת עַשׂוּ וְחִזֵּן ולא ימוֹתוּ, ודאי זוֹאת אַצְטְּרִיךְ לוּהוּ, ולא זאת. בגין כי זוֹאת התורה ממש, ביהודה חד, ביהודה שלים, בלא דדבר ונוקבא. וזה. זאת: ה' בלחוֹדי, ועל דא זאת חקמת התורה.

רבי שמעון ורבי אבא ורבי אלעזר ורבי יצחק, היו שכיחי בבי רבי פנחים בן יאיר, אמר רבי פנחים לרבי שמעון, במתותא מנק אנט דאוקמי עלך לעילא, ומילך באתגלויא, מה דלא אתייהיב רשותא לבר ניש אחרא. בפרשׁתָא דא אימא מלָה חדתא,

לשון הקודש

זוֹאת. שחררי מצד הדין (הקשׁת) הם באים, ולא מצד הרחמים. אמר רבי יהונתן, נהרי בתוב (במדבר) זוֹאת עַשׂוּ לְהֶם וְחִזֵּן. וזה בלאים נאמר, אתה אמרת זאת, ולא זאת. אמר לו, ודאי בך זה, והפסיק מובית. מי שאוחז סם המות, אם לא יערב בו סם החיים, הרי ודאי ימות. ועל זה, זוֹאת עַשׂוּ לְהֶם וְחִזֵּן ולא ימוֹתוּ, משום ששם החיים מערב אותו. וזה עשו וחייו ולא

אמָר לֵיה וַמְאֵי הִיא. אָמָר לֵיה זֹאת חֲקַת הַתּוֹרָה. אָמָר לֵיה הָא שֶׁאָר חֶבְרִיא יֹאמְרוּ. (דף ק"פ ע"א) אָמָר לְרַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרִיה, אַלְעֹזֶר קֹם בְּקִיּוֹמָה, וְאִימָא מֶלֶה חֶר בְּפִרְשַׁתָּא דָא, וְחֶבְרִיא יִמְרוּן אַבְתָּרָך.

קָם רַבִּי אַלְעֹזֶר וְאָמָר, (וות' ח) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוֹלָה וּעַל הַתְּמוּרָה לְקָיִם וְנוּ. הָאֵי קָרָא אֵית לְאַסְתְּבָלָא בֵּיה, וְאֵי אִינּוֹן קָדְמָאֵי עַבְדִּי הַסְכָּמָה דָּא בְּדִינָא דְאֹרְבִּיתָא, וְאַתָּה בְּתָרָאֵי וּבְטַלּוֹתָה, אַמְאֵי בְּטַלּוֹתָה. וְהָא מְאָן דְבַטִּיל מֶלֶה דְאֹרְבִּיתָא. בְּאַלְוָן חַרְיב עַלְמָא שְׁלִים. וְאֵי לָאו אִיהוּ בְּדִינָא דְאֹרְבִּיתָא, אַלְאָה הַסְכָּמָה בְּעַלְמָא, אַמְאֵי נָעַל הַכָּא.

אַלְאָה וְדָאי בְּדִינָא דְאֹרְבִּיתָא הָוה, וּבְרוֹזָא עַלְאָה אַתְעַבֵּידָת מֶלֶה, וּבְגִינּוֹן דְהַווֹּן קָדְמָאֵי חַסִּידִי וְבָאֵי, מֶלֶה דָא אַתְגַּלְיִיא בִּינְיִיהָו, וּמְדַאֲסְגִּיאוֹ חִיּוּבִי

לשון הקודש

מה שלָא גַתְנָה רִשות לְאָדָם אַחֲרָה, בְּפִרְשָׁה בְּפָסָוק וְהַיְשָׁרָה לְהַסְפֵּבָל, וְאֵם רָאשׁוֹנִים אַלְוָן עָשָׂו הַסְכָּמָה וּבְדִין תּוֹרָה וּבְאָוֹן אַחֲרֹנִים וְאָמָר דָבָר חֲדַשׁ. אָמָר לוֹ, וְמַה? אָמָר לוֹ, זֹאת חֲקַת הַתּוֹרָה. אָמָר לוֹ, הָנָה שָׁאָר תּוֹרָה בְּאָלָיו הַחַרְיב עַולָּם שְׁלָמָם? וְאֵם וְהָאַינוּ בְּדִין תּוֹרָה, אַלְאָה הַסְכָּמָה בְּעַלְמָא, לְמַה בְּפִרְשָׁה זוֹ, וְהַחֲבָרִים יֹאמְרוּ אַחֲרָה. קָם רַבִּי אַלְעֹזֶר וְאָמָר, (וות' ח) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוֹלָה וּעַל הַתְּמוּרָה לְקָיִם וְנוּ.

בְּעַלְמָא, אֲתַעֲבִידָת (אַעֲבָרָה) **הָאֵי מֶלֶה בְּגֻנוֹנָא אַחֲרָא,** בְּגַ�ן לְאַתְּבָסָה מְלִין דָאִינּוֹ בְּרוֹזָא עַלְאָה. (זהו איקטיף). **תָּא חַזִּי**, (שמות ג) וַיֹּאמֶר אֶל תְּקַרְבָּ הַלְּם שֶׁל נְעַלְיִיךְ מַעַל רְגַלְיִיךְ וְגַ�ן. וּכְיַ אַמְּמַי נְעַל הַבָּא. אֶלְאָ אַתְּמָר, דַּפְקִיד לֵיהּ עַל אַתְּתָא, לְאַתְּפְּרַשָּׁא מַנְהָה, וְלְאַזְדְּנוֹגָא (ס"א באחר) בְּאַתְּתָא אַחֲרָא, דְּגַהְיוֹרָו קְדִישָׁא עַלְאָה, וְאַיִּהְיֶה שְׁבִינְתָּא.

וְהַהְוָא נְעַל אָוּקִים לֵיהּ בְּאַתְּרָא אַחֲרָא, (ס"א וְאַיִּהְיֶה שְׁבִינְתָּא) **אַעֲבָר לֵיהּ מַהְאֵי עַלְמָא**, וְאָוּקִים לֵיהּ **בְּעַלְמָא אַחֲרָא**. וְעַל דָּא, כֹּל מַה דִּיחַיב מִיתָּא לְבָר נְשָׁה בְּחַלְמָא טָב. נְטִיל מְאֻנִיהָ מִן בִּיתָּא בִּישׁ, בְּגַ�ן סְנְדִילְיָה. מָאי טָעָמָא. בְּגַ�ן דַּאֲעָבָר רְגַלְיָה, דָאִינּוֹן קְיֻמָּא דָבָר נְשָׁה, מַהְאֵי עַלְמָא, וְכַנִּישׁ לְזֹן לְעַלְמָא אַחֲרָא, אַתְּרָה דְּמוֹתָא שְׁאָרִי בֵּיהּ, דְּבָתִּיבָה, (שיר השירים ז) מַה יְפּוּ פָּעָמִיךְ בְּגַעְלִים בְּתָהָרִיב. (פָּאִי הִיא בַּת נְדִיבָה דָא בַּת אַבְּרָהָם

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

קדוש עליון, והיא השכינה, חסידים צדיקים, חדבר רוחה התגללה בינוּם, ומשחרתבוּ רשותם בעולם, נעשה (הברורה) דבר זה בצוורה אחרת כדי לכוסות דבריהם שהם בסוד עליון, (הברורה פרשנה) בא וראה, (שמות ג) וַיֹּאמֶר אֶל תְּקַרְבָּ הַלְּם שֶׁל נְעַלְיִיךְ מַעַל רְגַלְיִיךְ וְגַ�ן. וּכְיַ לְמַה הַנְּעַל בָּאָנוּ? אֶלְאָ נְהַבָּאָר שְׂנִיאָה לוֹ עַל הָאָשָׁה לְהַפְּרָדָה מִפְנָה, וְלְהַזְּנוֹגָה (במקומו) בָּאָשָׁה אַחֲרָת שֶׁל אָזָר

דכתיב, (תהלים מ"ז) נָרִיבִי עַמִּים נָאָסְפֶוּ עִם אֱלֹהִי אֲבָרָהָם וְלֹא אֱלֹהִי יִצְחָק) וְרֹא

רָמֶלֶת בֵּין חֶבְרִיא אִידָה.

וְדֹא כֵּד מִתְא נְטִיל לֹזֶן, אֲבָל בְּזָמָנָא דְּחִיאָ שְׁלִיפָה
מְסָאֲגִיהָ, וַיְהִיב לְבָר נְשָׁ אַחֲרָא, בְּגַיְן לְקִיְמָא
קִיִּים, קָא עַבִּיד בְּגַוְרָה דְּלֻעִילָא. נְעַל דְּחַלְיִצָה, בְּגַוְרָה
דְּלֻעִילָא נְעַל אַחֲרָא, וְכָלָא אַתָּר חַד (ס"א כלא אתיחדר) (כ"א
רוֹא חַרָא).

תָא חַזִי, הַהְיוֹא מִתְא דְּאַסְתָּלָק מְעַלְמָא בְּלֹא בְּנִין,
הַאי בַת נְדִיב לֹא בְּנִישָׁת לֵיה לְהַהְיוֹא בָר נְשָׁ
לְגַבָה, וְאוֹיֵל לְאַתְּרָדָא בְּעַלְמָא, דְלֹא אַשְׁבָּח אַתָּר,
וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא חַיִים עַלְיָה וּפְקִיד לְאַחֲרָה לְמִפְרָק
לֵיה, לְאַתָּבָא וּלְאַתְּתָקָנָא בְּעַפְרָא אַחֲרָא. בְּמַה
דְּכַתִּיב, (איוב לו) וְאָדָם עַל עַפְרָ יִשּׂוֹב וְאַזְכָּמוֹה.

וְאֵי הַהְיוֹא פְּרוֹקָא לֹא בְּעֵי לְקִיְמָא לְאַחֲרָה בְּהַאי
עַלְמָא, בְּעֵי לְמַקְטָר חַד נְעַל בְּרִגְלִיהָ, וְהַהְיוֹא

לשון הקודש

מה יפו פְּעִמִּיךְ בְּנָעָלִים בַת נְדִיב. (מהי בת נְדִיבָה?)
 בת אֲבָרָהָם, שְׁחוּבוֹ (תהלים מ) דְּרִיבִי עַמִּים נָאָסְפֶוּ סְמִילָה אֲבָרָהָם,
 וְלֹא אֱלֹהִי יִצְחָק) וְסֹוד הַדָּבָר הוּא בֵין הַחֲבָרִים.
 וְזֹה בְּשִׁיחָמָת לְזֹחַח אֶתְּמָנָה. אֲבָל בְּזָמָן שְׁתִי
 שׁוֹלֵף נְעַלָוּ וּנוֹתֵן לְאִישׁ אֶחָר בְּדִי לְקִיִּים
 בְּרִית, עֹשֶׂה בְּגַוְרָה עַלְיוֹנָה. נְעַל שְׁלַחְלִיאָה,
 בְּמוֹ שְׁלַמְעָלָה נְעַל אַחֲרָת, וְהַבָּל מָקוֹם אַחֲרָי
 עַפְרָ יִשּׂוֹב, וּפְרִשּׁוֹת.

וְאֵם אָתוֹ גּוֹאֵל לֹא רֹצֶחֶת לְהַעֲמִיד אֶת אַחֲרָי

(הכל מתייחדר) (סוד אַחֲרָי).

אתתא דתשרי ליה ומקבלא לההוא נעל לנבה.
אמאי נעל. אלא בגין דההוא נעל בגין מיתה הוא
 (ס"א בגין דההוא נעל כיומא רמיתא הוא בהאי עלמא), **ואתתיהיב ברגלה**
דחייא אחויה, **ואתתא מקבלה לההוא נעל לנבה,**
לאחיזאה דהא ההוא מיתה בין חייא אחדר
בעובדא דא.

זהוא בהפיכא מההוא נעל דעתיל מיתה מתייא,
והשתא האי נעל דעתיל חייא ממיתה,
ובההוא נעל ההוא מיתה איזיל בין חייא, ס"א וביעי נעל
ההוא מיתה דא אויל ביה בחיהו ואתתא נטלא ליה לנבה,
לאחיזאה דהיא אתתא עטרת בעלה, נטלא ליה
ומקבלא ליה לנבה.

וביעי לבטsha ליה לההוא נעל בארעא, לאחיזאה
דשביך גופיה דההוא מיתה. וקידשא בריך

לשון הקודש

בועלם הוה, ציריך לקשר נעל אחת ברגלו,
 מהמי, וכעת נעל זו לוקהandi מהי מן הפט,
 ובאותה נעל אותו הפט הולך בין החיים,
 עזיריך נעל של הפט תעה חולק בו חייו ואותה לוקחת
 אותה אלית, להראות שאיתה אשא (משל)
 ט עטרת בעלה, לך אותה אשא ומקבלת
 אותה אליך. וצריך להבות באורה נעל באראי, להראות
 ששביך גוף אותו הפט. ותקודש ברוך הוא
 מתקבלת אליך אותה נעל, להראות שאיתו
 מות חור לבין החיים בטעשה דזה.
 והיא בהפוך אותה נעל שלוקה הפט

הוּא לְזִמְנָא דָא, אוֹ לְבַתֵּר זִמְנָא, חַיִים עַלְיהָ, וַיַּקְבֵּל
לַיהָ לְעַלְמָא אַחֲרָא. תּוֹ בְּטַשׁוֹתָא דְהַהוּא נָעַל בַּדָּא
(ס"א מ"ד) דְאַתְּתָא לְאַרְעָא לְאַחֲזָא, דָהָא יִתְבּוּנֵי הַהוּא
מִתְאַ בְּעַפְרָא אַחֲרָא דְהַאי עַלְמָא, וַהֲשַׁתָּא יִתְבוֹב
לְעַפְרִיהָ הַהְזָה מַתְפָּנוּ בְקָדְמִיתָא, (אַכְדוֹן יִתְבוֹב לְעַפְרִיהָ) וּבְדִין
הַהְיָא אַתְּתָא תְּשַׂתְּרֵי לְמַעַבְדָּר וַרְעָא אַחֲרָא, וְאוֹקְמוֹתָה.
תָא חַזִי, עַל דָא מָאן דְבָעֵי לְקִיְמָא קִיִּים, גַּטְיל
נָעַלְיהָ, וַיַּהַב לְחַבְרִיהָ, לְקִיְמָא עַלְיהָ קִיְמָא.
(רבת נדיב) הָדָא הוּא דְכַתִּיב, וַזָּאת לִפְנִים בִּישְׂרָאֵל עַל
הַגָּזֶלה. מָאי וַזָּאת. קִיְמָא שְׁלִים בְּכָלָא. לִפְנִים
בִּישְׂרָאֵל, בֶּד הָוּ צְנוּעִין קְדִישָׁוֹן. לְקִיִּים בֶּל דְבָר, בֶּל
דְבָר מִמְשָׁ, דָהָא דָא הוּא קִיְמָא. וּבְדִין וַזָּאת
הַתְעוֹדָה בִּישְׂרָאֵל, וְקָדָאי. דָלָא תִּימָא דְהַסְּכָמָה
בְּעַלְמָא הִיא, וּמְדֻעְתִּיהוּ עַבְדֵי לָה, אַלְאָ קִיְמָא
עַלְאָה הַזָּה, לְמַהְיוֹן עַזְבְּדִיהָזָן בְּרוֹזָא דְלַעַילָא.

לשון הקודש

בזמן זה או לאחר זמן ייחום עלייו ויקבל אותו
לעולם אחר. עוד חכאה של אותה הנעל בקי
(מהדי) של האשה לאָרֶץ, להראות שיבנה
אותו רשות בעפר אחר בעולם הזה, ובcut
ישוב לעפרו שהיה שם בהרחקה, ואו שbow
לעפרו ואו אותה אשה תתר לעשות ורע אחר,
וכך פרשנות.
בא וראה, על בך מי שרוצוה להעמיד ברית,

כִּיּוֹן דָּאַסְגִּיאָו חַיְבֵין בְּעַלְמָא, כְּסִיאוֹ מֶלֶה בְּגֻנוֹנָא
אַחֲרָא, בְּכָנְפָא דְמַלְבּוֹשָׁא, וְהָאֵי מַלְבּוֹשָׁא הִיא
תְּקוֹנָא עַלְאָה, וְרוֹזָא דְמֶלֶה, (דברים כ) וְלֹא יָגַלְהָ בְּנֵף
אָבִיו כְּתִיב. (ד"פ ק"פ נ"ב).

זֹאת חֲקַת הַתּוֹרָה. (במדבר יט) זֹאת: דָא אַת קִיִּמָא,
דָלָא אַתְפְּרֵשׂ דָא מִן דָא (וּבְרִאשָׁוֹן כָּלָא) דָאָקָרִי
זֹה. וּמַנוּקָבָא עַיִל לְדִכְרָה. וְעַל דָא, שָׁמוֹר וּזְכוּר
פְּחַדָא מִתְחִבָּרָן. חֲקַת הַתּוֹרָה, חֲקַת מִבְּعֵי לִיה,
מַאי חֲקַת.

אַלָּא חֲקַת וְדָאֵי, וְאוֹקִימָנָא, ה' ד' הַנּוֹת (נ"א חק) וְהָא
אַתְמָר. אַבְלָת', הָא ד' וּנ' מַחְבָּר בְּחַדָּא.
וּנוֹזָן הָא אַתְמָר, נּוֹזָן אַמְּאי אָקָרִי הַכִּי בְּנוֹזָן. אַלָּא,
בְּמַה דָאַת אָמָר (וַיֹּאמֶר כה) וְלֹא תֹנוּ אִישׁ אַת עַמִּיתָו.
דְּהַשְׁתָּא הִיא בְּאַנְפָהָא נְהִירֵין וְעַבְדָא אָוֹנָה לְבִנֵּי

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הִתְהָ, לְהִיּוֹת מַעֲשֵׂיכֶם בְּסָוד שֶׁל מַעַלָּה. וּזְכוּר מַתְחָבְרִים בְּאַחֲרָה. חֲקַת הַתּוֹרָה? חֲקַת
הַתּוֹרָה אֲזִיק לְהִיּוֹת מִזְהָקָת? חֲקַת הַתּוֹרָה? חֲקַת
כִּיּוֹן שְׁהַתְּרַבּוּ רְשָׁעִים בְּעוֹלָם, בְּסֹו הַדָּבָר
בְּנוּן אַחֲרָה, בְּכָנְפָא הַמְּלֻבּוֹשׁ, וְהַמְּלֻבּוֹשׁ כְּזָה
הָוּא תְּקוּנָן עַלְיוֹן, וְסָוד הַדָּבָר - בְּתוּב (דברים כט)
וְהָרִי גַּתְבָּאָה. אַבְלָת' הָא ד' וּנ' מַחְבָּרִים
בְּאַחֲרָה. וּנוֹזָן הַרִּי גַּתְבָּאָר, נּוֹזָן לְפָה גַּנְקָרָת
בְּאַחֲרָה. וּנוֹזָן הַרִּי גַּתְבָּאָר, נּוֹזָן לְפָה גַּנְקָרָת
בְּךָ בְּנוֹזָן? אַלָּא בְּמָמוֹ שְׁנָאָמָר (וַיֹּאמֶר כה) וְלֹא
תֹנוּ אִישׁ אַת עַמִּיתָו. שְׁבָעַת הִיא בְּפִנִים
מְאֹiroת וּוֹשֶׁה אָוֹנָה לְבִנֵּי אָדָם, וְאַחֲרָךְ

נֶשֶׁא, לְבַתֵּר מְחִיא בְּחוּנָה, וְשַׁצִּי וְקַטִּיל (משלו ^ל) וְאַמְרָה לֹא בְעַלְתִּי אָנוּ. וַעֲלָדָא הַכִּי אַקְרֵי בְּנוֹן, דְאַתְמָר עֲלֵיה. ת' בְּלָא בְּחַדָּא דְלָלָת נָזָן. ד' נָזָן דְלָלָת רַיְ"ש (ה"א ה"א) (נו"ז ר"ש), רַיְ"ש וְדְלָלָת חַד מַלְהָה הוּא. וּבְאַתְנוֹן גְּלִיבִין אִינְנוּ חַק וְת (ס"א אִישׁוֹן חַק וְת) וּבְלָא חַד מַלְהָה.

דִבְרָא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּקְהֵל אֶלְيִךְ פְּרָה, הָאֵי פְּרָה לְדִכְיוֹתָא קָא אַתְּיָא. לְדַבָּאָה לְמַסְאָבִי. פְּרָה דְקַבִּילָת כָּוֹן שְׁמָאָלָא. וּמְאָן הוּא לְשֻׁמְאָלָא. שֹׁוֹר. בְּמָה דָאָת אָמָר, (יחזקאל ^א) וּפְנֵי שׂוֹר מַה שְׁמָאָל. אַדְמָה, סְוִימָקָא בְּנוּרָא. דְבַתִּיב, (שיר השירים ^ב) בְּשׁוֹשָׁנָה בֵּין הַחוֹחִים. אַדְמָה: גּוֹרָת דִינָא.

רְיעֵיא מִהִימָנָא

פְּרָה אַדוֹמָה תִּמְיָה אֲשֶׁר אִין בָּה מָוָם וְגַ�, אָסּוֹר לְחַרְוש בְּשֶׁבֶת חֲרִישָׁה דְשֹׁוֹר, דְאַתְמָר (תְּהִלִּים קָנְט) עַל גַּבֵּי חַרְשׁוֹן חֹרְשִׁים. וּשְׁבִינְתָּא תִּתְאַחַת, אֵיהִי פְּרָה אַדוֹמָה, מִסְטוֹרָא דְגַבְוָרָה. תִּמְיָה מִסְטוֹרָא דְחַסְדָר, דְאֵיהִו דְרָגָא דְאַבְרָהָם, דְאַתְמָר בֵּיתָה (בראשית י')

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מִבָּה בָּמו נְחַשׁ, וּמְשִׁמְיךָ וְהַוּנָת, (משלו ^ל) וְאַמְרָה לֹא בְעַלְתִּי אָנוּ. וַעֲלָדָא הַכִּי נְקַרְאָת בְּנוֹן שְׁנָאָמָר (יחזקאל ^א) וּפְנֵי שׂוֹר מַה שְׁמָאָל. אַדְמָה - סְמוֹקָה בְּשׁוֹשָׁנָה, שְׁבַתּוֹב (שיר ^ב) בְּשׁוֹשָׁנָה בֵּין הַחוֹחִים. אַדְמָה - גּוֹרָת חַדְיָן. **רְיעֵיא מִהִימָנָא**

פְּרָה אַדוֹמָה תִּמְיָה אֲשֶׁר אִין בָּה מָוָם וְגַ�, אָסּוֹר לְחַרְוש בְּשֶׁבֶת חֲרִישָׁה שֶׁל שׂוֹר, שְׁנָאָמָר (תְּהִלִּים קָנְט) עַל גַּבֵּי חַרְשׁוֹן חֹרְשִׁים. דִבְרָא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּקְהֵל אֶלְיִךְ פְּרָה. פְּרָה זו בָּאה לְטַהֵר. לְטַהֵר לְטַמְאִים. פְּרָה

התהלך לפני ותיה תמים. אשר אין בה מום, מסתרא רעמוֹרא דאמציעיתא. אשר לא עלה עלייה עול, מסטרא דשביגתא עלאה, דאייה חירוי. באתר דאייה שלטא, והזור הקרב לית רשו לסטרא אחרא לשילטאה. לא שטן, ולא משחית, ולא מלאך הפטות, דאיינון מסטרא דגיהנום. (עד רעה מהימנה).

תמיימה, מאי תמיימה. במאה דתיגנון, שור תם ושור מועד. שור תם דינא רפיא. שור מועד דינא קשיא. אוף הבא תמיימה דינא רפיא, גבורה התא, דא היא תמיימה. גבורה עלאה, דא היא דינא קשיא, והיא יד החזקה תקיפה.

אשר אין בה מום, במאה דאת אמר (שיר השירים ז) בלא יפה רעיתי ומום אין בה. אשר לא עלה עלייה על. על בתיב, במאה דאת אמר (שמואל ב כט) ונאם הגבר הוקם על. Mai טעמא. בגין דהיא שלומי אמוני ישראל, ועליה לאו היא אלא עמה. אשר לא

לשון הקידוש

תמיימה, מה זה תמיימה? כמו ששנינו, שור תם ושור מועד. שור תם דין רפה. שור מועד דין קשה. גם בלא תמיימה דין רפה, גבורה תחתונה, וזה תמיימה. גבורה עליונה, וזה דין קשה, והיא יד החזקה תקיפה.

אשר אין בה מום, כמו שנאמר (שיר השירים ז) בלא יפה רעיתי ומום אין בה. אשר לא עלה עלייה על, על בתיב, כמו שנאמר (שמואל ב כט) ונאם הגבר הוקם על. מה הטעם? משום

שבינה תחתונה היא פרה ארפה - מצד הגבורה. תמיימה - מצד החסף, שהוא דרגת אברכם, שנאמר בו (באשתי ז) חתולך לפני והיה תמים. אשר אין בה מום - מצד העמוד האמצעי. אשר לא עלה עלייה על - מצד שבינה עליונה שהיא חרות. במקום שהוא שלטה, והזור הקרב אין לו רשות לצד الآخر לשולט, לא שטן ולא משחית ולא מלאך הפטות, שהם מצד הגיהנום. (עד כאן רעה מהימנה).